DESTINE DE CELULOID

Anunț laconic în ziarul „Seara", la rubrica „Premierele de luni pînă marți" : „Săptămîna viitoare, nou program de filme documentare românești la „Timpuri noi", pasionanta peliculă „Maladiile degenerative și blocajele intestinale la șobolanii de cîmp". O nouă metodă de cercetare, o descoperire demnă de atenție, o echipă de cineaști valoroși. Nu scăpați acest film".

•

În fața cinematografului „Timpuri noi" ;

— Ce faci, tanti ?

— Mă-c la film.

— La ăsta ?

— Păi dacă la celelalte nu e bilete...

— Fugi de-acilea că fusei eu tocma'acu... Nu zici că mi s-a făcut rău ? Le scoate mațili la șoareci, tanti, pe ochii mei și le face operație de ți se întoarce rînza dacă te uiți.

— Aoleu, bine că te întîlnii, că mă duceam și eu ca proasta, și încă cu ăsta micu'...

•

Notă în „Vremea nouă" : „Producția autohtonă de la „Timpuri noi" e, evident, interesantă : doar scenariul dacă ar fi fost mai explicit... Totuși, frumusețea peisajului e indiscutabilă. Tonurile gri, de amiază, au finețe".

Cronică în „Sufletul literar și artistic" : „Nu, nu e Lollobrigida, nu e John Wayne (oh, Westernul !), nu e nici măcar Raquel Welch, ultima pasiune a bulevardului nostru. E pur și simplu regizorul Vasile Grosu și operatorul Ghiță Lungu, admirabil secondați de aranjatorul de muzică Lică Tatu și monteuza Maia Durdă, care, împreună, într-un perfect spirit de echipă, au făcut dintr-un animal al cîmpului natal, un erou dramatic de semnificații universale".

Recenzie la radio : „Săptămîna aceasta, arta documentarului s-a îmbogățit cu o nouă unitate caracteristică. Dacă n-ar fi fost atîta comentar (ce torent !), atîtea precizări „științifice", atîtea căutări de dragul căutărilor în unghiulație, cît de mult ne-am fi putut apropia de subiectul cald, aproape uman, chiar dacă arid întrucîtva, al acestui filmuleț nu atît de bun cît ne-am așteptat, nici atît de rău pe cît pare".

Însemnare în „Vestea" : „Pe ecranul unui cinematograf care nu-și va mai găsi niciodată profilul, se prezintă în aceste zile o grozăvie pretins științifică, de popularizare chipurile, care-ți face părul măciucă. Dacă guzganii constipați au ajuns o problemă estetică, de ce nu se dă un avertisment la intrare ? Poate că interesează cercuri de specialiști ; în acest caz să li se cedeze lor sala de proiecție, să nu înspăimîntăm laicii".

Consemnare în „Zîmbetul zilei" : „O interesantă dispută în jurul noului documentar „Maladiile..." ; schimb viu de idei, problematică în divergență ; cine are dreptate ? Să așteptăm".

●

Dialog al ziaristului Const. Dudău cu responsabilul cinematografului :

— Cum merge, drăcovenia asta, dom'le ?

— Rău, dom'Dudău. Ce, nu l-ați văzut ?

— De cît timp îl ai ?

— De luni. Uite, azi e miercuri, ora cinci ; intră și dumneata de numără spectatorii : 11. Dar intră repede, pînă n-apucă să fugă. Dac-o ține tot așa, mîine îl scot, orice-ar fi.

Știre în „Cădelnița" : „Datorită frumosului succes de public și primirii cvasiunanim favorabile a criticii, documentarul „Maladiile..." a fost trimis să ne reprezinte la „Festivalul internațional al filmelor pentru adolescenții cu malformațiuni, între 14—16 ani", de la Malanaka, primul de acest fel din lume".

●

Corepondență telefonică de la trimisul special al revistei „Izvorul" : „Vă scriu, stimați cititori, din pitorescul oraș Malanaka, (una din citadelele alunelor prăjite). Ne-a întîmpinat o ploaie tropicală fină ca un parfum țîșnit din pulverizator. Ieri a fost o zi mare pentru noi. După proiecția strălucită a filmului „Maladiile...", urmărit cu încordare și emoție, și subliniat în repetate rînduri de aplauze, mai mulți membri ai juriului și personalități din asistență au ținut să ne cunoască și să ne declare cele de mai jos : „Acest film mi-a dat mult de gîndit. Vreau să spun că m-a pus pe gînduri". (Dr. Joe Clark, de la Universitatea din Spielbeim). „Dacă m-a reținut ceva, a fost ideea. Nu cunosc limba, ca atare n-am înțeles nimic, dar arta aceasta vorbește de la om la om." (Henkel Born, corespondentul cotidianului „Zwing trop" din Labrosberg). „Mie mi-a plăcut, eu am fost și la Mamaia, aveți un litoral foarte frumos. Voi reveni curînd. Operatorul e un ar-

tist, dacă-l vedeți, spuneți-i că arta n-are granițe. O.K." (Hedwiga Southampton-Bikiluli, organizator principal al Festivalului). Iată și ecourile presei :

„Cîtă risipă de talent ! Cîtă vervă ! Cîtă profunzime ! De unde toate aceste daruri și haruri ? De unde atîta inspirație ?" (Textual, din buletinul șapirografiat al Festivalului, sub semnătura unui membru a delegației noastre.)

Dar dacă ieri a fost o zi mare, azi e o zi impunătoare. Triajul efectuat de juriu, după cum știți, probabil, a fost deosebit de sever. Juriul n-a avut o sarcină ușoară : pentru cele șapte pelicule aduse de cele patru națiuni participante trebuiau acordate numai cinci premii. Ei bine, în aceste condiții, documentarul nostru „Maladiile..." a izbutit să-și adjudece un al șaselea, în cadrul unei furtuni de aplauze, și anume mențiunea specială „Ghinda de abanos, cu miros de scorțișoară". A fost o izbîndă aproape nesperată. Bravo, cineaști ! Bravo, studio !

Atît, deocamdată ! Emoția nu ne lasă să spunem un cuvînt mai mult !".

●

Referat la ședința de analiză a producției studioului pe anul 196... :

„... Unul din cele mai valoroase filme ale secției noastre de patogeneză și cosmetică, „Maladiile...", a cunoscut o frumoasă primire de public și presă. Cu unele excepții răuvoitoare, ale căror dedesubturi deși le cunoaștem foarte bine nu ne interesează și nici nu e cazul să le discutăm aici — ci în altă parte — întreaga critică l-a aplaudat. Consacrarea internațională pe care a cunoscut-o prin importantul premiu obținut la Malanaka e un îndemn pentru realizatori de a persevera în vederea obținerii altor noi și triumfătoare biruințe de acest gen. Felicitări, fraților !".

●

Adresa unei întreprinderi județene de filme către Direcția Difuzării : „Întrucît pelicula „Maladiile..." ne omoară planul în orașe, pentru că nu vine nimeni s-o vadă, vă rugăm să aprobați difuzarea ei exclusiv în festivalul filmului la sate și anume, prin caravane, la cabanele forestiere, unde de altfel se duce acum o campanie intensă de deratizare și filmul avînd un specific de distrugere a dăunătorilor prin operații chirurgicale va fi desigur mai bine primit".

*

Apostilă (după vreo lună) : „De acord cu scoaterea definitivă din rețea a filmului „Maladiile...", trimiterea unei copii a sa la Arhivă și predarea celorlalte la Întreprinderea de colectare a deșeurilor, conform tarifelor și cu respectarea normelor în vigoare". Semnat, p. director, Indescifrabil.